

Vasilij Nebenzja na zasedání Rady bezpečnosti OSN: Šance Evropy stát se jedním z pólů vznikajícího multipolárního světa se blíží nule

polec24.cz/politika/vasilij-nebenzja-na-zasedani-rady-bezpecnosti-osn-sance-evropy-stat-se-jednim-z-polu-vznikajiciho-multipolarniho-sveta-se-blizi-nule

Janinna

24. 2. 2023

Prohlášení stálého představitele Ruské federace V. A. Nebenzji na zasedání Rady bezpečnosti OSN o interakci OSN s regionálními organizacemi (OSN-EU)

Pane předsedo,

Minule, když se v Radě bezpečnosti v červnu 2022 projednávaly otázky spolupráce mezi OSN a EU, jsme řekli, že díky úsilí Bruselu došlo k prolomení „dna“ ve vztazích mezi EU a Ruskem. Jak se vyjasnilo, pod tímto „dnem“ se ukázala celá propast, do které nadále padají nejen naše vztahy, které ve skutečnosti již neexistují, ale i samotná sjednocená Evropa.

Když budou historici popisovat roky 2022-2023, v části týkající se Evropské unie budou asi nejčastější slova: degradace, bezmoc, krátkozrakost a rusofobie. A nemalou zásluhu na tom mají nejen

jednotliví evropští lídři, ale i evropští byrokraté, k nimž pan Borrell, který dnes vystoupil, patří.

Díky vám, pane Borrelle, jsme se za poslední rok naučili hodně o Evropě a skutečné podstatě evropské diplomacie. Dozvěděli jsme se například, že Evropa je rozkvetlá zahrada obklopená džunglí. Dozvěděli jsme se, že boj za mír pro evropské diplomaty spočívá v rostoucím přílivu zbraní do zóny konfliktu (ačkoli to vnitrounijní legislativa v zásadě výslovně zakazuje). Navíc část těchto dodávek, aby nikdo nepochyboval o mírumilovnosti EU, je hrazena z Evropského mírového fondu. Dozvěděli jsme se, že svoboda slova v EU je totožná se zákazem alternativních názorů.

Kromě toho jsme samozřejmě měli tušení o rusofobii dřímající v hlubinách Evropy, ale upřímně řečeno jsme si její hloubku a rozsah ani neuměli představit. A ta rusofobie se neomezuje jen na maniakální touhu porazit Rusko rukou Ukrajinců na bojišti. Jde mnohem dál – pro potěšení těch nejprimitivnějších, jeskynních rusofobů z řad Poláků a Baltů sledujeme události v evropských metropolích a mezi zdmi evropských institucí, jak co nejlépe rozporcovat a zničit naši zemi.

Na pozadí kroků směřujících ke „zrušení Ruska“, jeho kultury, umění, sportu, se nám skládá naprosto jednoznačný obrázek o našich evropských sousedech. A tento obrázek vyvolává přání těsněji zavřít dveře a možná – a zatlouct je napevno, dokud tento tmářský a rusofobní sabat neskončí.

Rusko je prohlášeno za hlavní a vlastně jedinou hrozbu pro bezpečnost Evropy. Argumenty o možnosti vybudování společného bezpečnostního systému s Ruskem se staly jakýmsi „tabu“, lze hovořit pouze o kolektivní bezpečnosti proti Rusku. Na případné dotazy v Bruselu odpovídají, že si za to může Rusko samo.

Avšak tato tvrzení bortí prostý fakt: v předvečer ukrajinské krize to bylo Rusko, kdo důsledně nabízel Západu podepsání dohod o vzájemných bezpečnostních zárukách, prosazoval návrhy komplexní a nedělitelné bezpečnosti v euroatlantickém prostoru. Všechny návrhy byly arogantně odmítnuty.

Na co by byly Bruselu (EU), který prostřednictvím politiky Východního partnerství z roku 2009 prosazuje zcela jinou logiku – o nutnosti rozejít se s Ruskem a postavit naše společné sousedy před volbu vybrat si mezi Ruskem a EU? Logiku, která se jasně projevila v asociační dohodě mezi EU a Ukrajinou, která se stala „spouštěčem“ puče na Majdanu v roce 2014 a rozbuškou nejakutnější ukrajinské krize, jejíž finální fáze jsme nyní svědky.

Dnes dobře víme, že všechny ty bajky o dobrém susedství, partnerství a společných prostorách byly jen „kouřovou clonou“ pro přípravu konfrontace s Ruskem rukou našich společných susedů.

Nejvíce tvárné se ukázala být Gruzie a poté Ukrajina, která se rozhodla hrát roli pěšáků v geopolitické konfrontaci s naší zemí.

A pokud Tbilisi mělo rozum včas se zastavit a pokusit se minimalizovat škody, pak majdanovský Kyjev, prosycený oživeným ukrajinským nacionalismem smíšeným s neonacismem, byl svou novou servilní rolí prostě uchvácen. V důsledku toho se dnešní svět potácí na pokraji sebevražedného konfliktu, který EU spolu se zbytkem Západu sedmimílovými kroky přibližuje, když zvyšuje dodávky zbraní kyjevskému režimu a zvyšuje své zapojení v konfliktu.

Mimoходом, ze zvyku v takových případech označujeme Evropskou unii za jednotnou Evropu, naše nejbližší a přirozené sousedy, ale to už je samozřejmě špatně. Ve vojensko-politickém smyslu ztrácí Evropská unie před našima očima vlastní právní subjektivitu a stává se přívěskem bez vlastní vůle, jiného vojenského bloku, jehož skutečné cíle, záměry a vlastníci jsou nám již dávno známy.

Společná deklarace o spolupráci mezi EU a NATO, podepsaná 10. února, v podstatě potvrzuje úplnou podřízenost Evropské unie úkolům severoatlantického bloku. Ustanovení dokumentu o sekundárnosti či řečeno jazykem stratégů NATO

„komplementárnosti“ ve vztahu k alianční obranné politice Evropské unie fakticky ruší nároky EU na autonomii v této oblasti. „Nová úroveň partnerství“ znamená pro Evropskou unii plnou solidaritu s konfrontačními přístupy bloku NATO a vystupování v nižších rolích k jeho geopolitickým ambicím globální převahy.

Společná deklarace je také další panegyrikou (chvalořeč, oslavný projev) filozofie západní nadřazenosti. Bez obalu říká, že NATO a EU využijí všech politických, ekonomických a vojenských prostředků „v zájmu naší jedné miliardy občanů“. Zbytek světa je ve skutečnosti jimi vnímán jako nepřátelské prostředí, které je nutné přeformátovat. Jedním slovem stejná džungle plná plevele, jakou nás vidí pan Borrell.

Možná někdo namítne – ale vždyť EU byla původně koncipována jako ekonomický, nikoli politický blok. Právě v ekonomice byla vždy síla a přitažlivost Evropy. Možná před rokem to byla pravda, ale od té doby se situace dramaticky změnila. Rok po úplném zpřetrhání vazeb s naší zemí se růst HDP „sjednocené Evropy“ drží blízko nuly. Rekordní míry inflace jsou přitom měřeny dvoucifernými ukazateli.

Evropská unie se radovala z toho, že seskočila z ruské „plynové jehly“ a napojila se na těžkou drogu – drahý americký zkapalněný zemní plyn.

Na podporu fungování ekonomiky EU pouze v jednom aspektu, energetickém, bylo v roce 2022 vynaloženo 710 miliard eur. Jinými slovy, evropské liberální tržní ekonomiky dnes přežívají ze státních subvencí a dotací. Ale prosperita a ekonomická síla Evropy byla založena především na ruské levné energii. Jakmile se jí zbavili,

Evropa se stala ekonomickým „kolosem na hliněných nohách“ a energeticky náročná průmyslová odvětví k radosti „velkého bratra“ táhla za oceán.

„Zlé jazyky“ říkají, že právě o to Washington od samého počátku konfliktu usiluje – o zničení svého evropského konkurenta.

Neskloníme se ke konspiračním teoriím, ale jedna věc je jasná: taková impotence v ekonomické sféře, taková podlézavost Spojeným státům v dějinách Evropy ještě nikdy nebyla.

Věci dospěly tak daleko, že v Bruselu mlčky spolkli, že jejich nejbližší spojenec jim vyhodil hlavní plynovod do povětří, plynovod, který zaplatili i evropští investoři, a nyní se snaží zamést všechna nepohodlná fakta „pod koberec“, aby nevyvolali nelibost Washingtonu.

O jaké nezávislé roli EU a Evropy jako celku můžeme za takových okolností mluvit?

A každopádně jedna věc je jistá: po takových hrubých politických a ekonomických chybách se šance Evropy stát se jedním z pólů vznikajícího multipolárního světa blíží nule.

Počkat, řeknou někteří. Ale vždyť Evropa je především unie hodnot. Pověstná svoboda, rovnost, bratrství. Demokracie a lidská práva. Právě v tom byla vždy její přitažlivost.

Bohužel ani zde EU neudržela „laťku“.

Poté, co kdysi přijala pobaltské země s jejich rusofobním a „apartheidním“ postojem k vlastnímu rusky mluvícímu obyvatelstvu, místo toho, aby je z této nemoci vyléčila, nakazila se jí sama EU.

V Bruselu již dávno „ztratili břehy“, pokud jde o svobodu médií, redukovali je přísnou cenzuru a zákazem disentu. No a tuto „kytici“ v posledních letech doplňuje i rychle postupující „šeroslepost“ vůči projevům neonacismu, která se prakticky projevila nejen v ignorování nacistických projevů na Ukrajině, ale i v hlasování proti výroční rezoluci odsuzující glorifikaci nacismu.

Co tedy nyní z vašich hodnot zbylo? Jaké jsou úspěchy? Snad jenom to, že jste přetvořili ženu v muže, a toho v nebinární osobnost, v něco středního rodu, nebo spíše úplně bez kořenů. A z tradiční rodiny vyrobili něco neslušného. Uznáváme tyto „přelomové objevy“, ale konkurovat vám nehodláme. Jenom k nám není třeba lézt s takovými „hodnotami“.

Pane předsedo,

Posledním a jediným dokumentem Rady bezpečnosti o spolupráci s Evropskou unií v posledních letech bylo prohlášení předsedy Rady ze 14. února 2014. Tehdy členové Rady bezpečnosti, včetně nás, v úplně jiném paradigmatu vztahů s EU, uvítali její pomoc při stabilizaci západního Balkánu, Mali, Středoafričské republiky, Afghánistánu a Sýrie.

Nyní, o devět let později, text tohoto dokumentu vypadá jako nějaký krutý vtip.

Ostatně zapojení Západu v těchto a mnoha dalších regionech přineslo jen nestabilitu, ekonomické problémy a utrpení. A dnes nemá žádný smysl vyčleňovat Evropskou unii z jiných struktur zcela podmaněných Spojenými státy.

Podivnou a téměř mystickou shodou okolností datum tohoto prohlášení v mnoha ohledech oddělilo starou Evropu od nové. Pouhý týden po přijetí dokumentu se zástupci EU přímo zúčastnili protiústavního ozbrojeného převratu v Kyjevě a vsadili tak na akci v

podání Američanů, na tvrdou konfrontaci s Ruskem. Toto fatální rozhodnutí se stalo „výchozím bodem“ degradace EU, její devalvace na poslušný nástroj Washingtonu.

Vážení kolegové,

Vzhledem k přímému nepřátelství EU v její současné podobě ve vztahu k Rusku a jejímu trpasličímu nezávislému významu jsme nuceni skepticky přistupovat ke všem projektům zahrnující Evropskou unii i na platformě OSN.

Chtěl bych vyzvat všechny rozvojové státy, aby se vážně zamyslely o takovém přehodnocení. Musíte akceptovat, že za Bruselem dnes stojí Washington. A za každý u nich investovaný dolar, za každou vytvořenou nevládní organizaci nebo politickou nadaci pak budete muset zaplatit nezávislostí a suverenitou, nebo dokonce čelit přímému zasahování do vnitřních záležitostí.

Vzpomeňte si na Západem pošlapanou nezávislost Ukrajiny a na nezáviděníhodný osud tohoto státu, proměněného ve slepého a slabomyslného pěšáka v cizí hře. Vzpomeňte si na stále hořící Blízký východ nebo rozervanou Jugoslávii. A neopakujte tyto chyby.

Děkuji za pozornost.

Pro Pokec24 přeložila Janinna

https://russiaun.ru/ru/news/230223_n

sdíletj na